

המספרים

אחד מסמל את אחדותו ית' - אחד הוא אלקינו שנאמר: " פתח אליהו הנביא זכור לטוב ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן" ופירש רבינו יהודה פתיה זצוק"ל: " כי דרך החשבון שאחר האחד אומרים שני ושלישי, אבל **אנת** אינך כדרך החשבון שיש אחריו שני" יין הרקח עמוד א' אחד הוא גם **האהבה** - אחד בגימטריא 13 כמנין אהבה. האות הראשונה **א** מספרה **אחד** ומורכבת משלוש אותיות **י,ו,י** שעולים 26 כמנין הוי"ה ב"ה.

שניים

או זוג הוא צמד של דברים דומים בימים קדומים, היו חוששים לזוגות מפני המזיקים ונזהרו שלא לאכול או לשתות תרי וכדומה. וכאשר נשאלו רבנן כיצד תקנו ארבע כוסות ולא חששו לזוגות, השיבו על כך: "אמר קרא: ליל שימורים" - ליל פסח הוא ליל שימורים ואין לחשוש למזיקים. בעלי הקבלה ראו בזוגות מעין כפירה באחדותו ית' ופירשו דברי חז"ל "כללו של דבר: כל המקפיד מקפידים עמו ושאינו מקפיד אינם מקפידים עמו" על כך אמרו: "הנבון בחקירתו שמא ח"ו שתי רשויות הן, מקפידים בו המזיקים ויש כוח בידם להזיק לו, אבל מי שדעתו מוצקה ומאמין באמונה שלמה שהכל ממנו ית', אין כוח בידי המזיקים להזיק לו".

שניים - זוג הם בעל ואישה, אך מתי שהאחדות שורה בבית ונהיים לבשר אחד, אזי מולידים כי מאחד תבוא הברכה ולא חלילה משניים. שניים הם **משה וארון** וגם המשה **זוגות** החכמים אשר שימשו כחוליה מקשרת בין אנשי כנסת הגדולה ודור התנאים.

שלוש

הוא התנאי לקיום כל מצווה - מחשבה, דיבור ומעשה שהם היראה, האהבה והשמחה וקשר לנו הכתוב זה בזה, שהמחשבה מולידה את היראה, האהבה מולידה את הדיבור והמעשה יעשה בשמחה.

מובא באדרה רבא: "אמר רבי שמעון לחבריא, עד אימת נתיב בקיומה דחד סמכה" ופירש המהרי"ץ ז"ל: "ופשט הדבר שהעומד על רגל אחת אינו יכול לעמוד כראוי וגם לא לזמן רב" על כן אמר רבן שמעון בן גמליאל: "על שלושה דברים העולם עומד: על הדין ועל האמת ועל השלום" שהם **חסד דין ורחמים** אותם מסמלים שלושת האבות אברהם - שלום/חסד, יצחק - דין/דין ויעקב - אמת/רחמים. חד"ר אליו עלינו לשלוח את ילדינו, תינוקות של בית רבן, ללמוד תורה על פי הדרך שקבעו לנו חכמינו ז"ל.

ארבע

- מספר זה מסמל את השתלשות העולמות אבי"ע עד לעולמנו זה, עד להיווצרות החומר. הוא גם מראה על מידת ההמשכיות. ארבעה הם היסודות - אש והרוח ומים והעפר, ראשית לכל נברא ויסוד אשר ברא אבן עזרא ארבע הן האמהות, אותם הכלים הקדושים ששמרו והולידו את עם ישראל לדורותיו. ארבעה הן לשונות הגאולה - והוצאתי, והצלתי, וגאלתי, ולקחתי, לכבודן תיקנו חז"ל לשתות ארבע כוסות בליל פסח. ארבע הן הקושיות ששואל כל ילד מישראל בליל הפסח, לקיים את מצוות והגדת לבנך. ארבע הן כנפות הבגד החייבות בציצית אותו אנו מצווים לראות בכל יום על מנת לזכור את כל מצוות ה' ולעשות אותם. ארבעה הם המינים המסמלים את השכבות השונות של העם, אותם אנחנו מצווים לחבר ולאגוד ביחד בחג הסוכות כסימן לאחדות עם ישראל.

חמש

- המספר חמש מיוחס בעיקר לחמישה חומשי תורה, למרות ששם זה נזכר לראשונה רק בתקופת התלמוד, ולכל חלק מהם שם מיוחד לו - בראשית, שמות, ויקרא, במידבר ודברים, כל אחד על פי תכנו. האות ה' שמספרה חמש מופיעה פעמיים בשם הקדוש, ולפי חכמי הקבלה ה' הראשונה מסמלת את עולם הבינה או אמ"א עילאה וה' התחתונה מסמלת את עולם המלכות או הנוקבא "כי ביי"ה ה' צור עולמים" באותיות י ו- ה השם יצר את העולמות, העולם הזה והעולם הבא. האות י' מסמלת את העולם הבא, העליון, הרוח, הנסתר והאות ה' מסמלת את העולם הזה מורכב מחומר אך גם מרוח. על כן האות ה' מורכבת בעצמה משתי אותיות: ד' ו- י', ה' מסמלת את החומר - את ארבעת היסודות בהן העולם עשוי, וה- י' מסמלת כאמור את הרוח. האות ה' מסמלת גם את ישראל שהם חלק של העולם הזה (ד') אך יש בהם גם חלק של העולם העליון (י') שנאמר: "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא"

שש - סדרי משנה - ש"ס, תורה שבעל פה אשר סידר רבנו הקדוש- רבי יהודה הנשיא.

שבע - אנחנו מוצאים את המספר שבע בהרבה מקומות במקרא, בתלמוד ובספרי הקבלה.

במקרא

במעשה בראשית "ויכל אלקים ביום השביעי... וישבת ביום השביעי... ויברך את יום השביעי... כי בו שבת..." יום השביעי הוא יום השבת - יום המנוחה לכל באי עולם

בימי המבול "תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו" בראשית ז' ב', ותנח התבה בחדש השביעי שם ח' ד'
בימי האבות ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן... "בראשית כ"ב כח" ויעבד יעקב ברחל שבע שנים" בראשית כ"ט כ', **בחלום פרעה** "שבע פרות..." בראשית מ"א

בימי יהושע והשופטים "תסבו את העיר שבע פעמים" יהושע ו' ד', ויתנם ה' ביד מדין שבע שנים שופטים ו' א'

בחגים "שבעת ימים מצות תאכלו..." שמות יב' טו', בחדש השביעי בעשור לחדש ויקרא ט"ז כט'
מנורת המקדש "את נרתיה שבעה שמות כ"ה, "התורה חצבה עמודיה שבעה" משלי ט' א'. ועוד...

בתלמוד

שבעת בני המשפחה שחייבים להתאבל עליהם מועד קטן כ: שבעה מדורי גיהנם סוטה י: שבע ברכות תבובות ח: , שבע מצוות בני נח סנהדרין נו. וכו'

בקבלה

שבע ספירות תחתונות (ז"ת) אותם אנחנו סופרים בימי העומר (שבע בתוך שבע) כדי להגיע לחג השבועות. התורה לא אומרת לנו את היום בו לחגוג את החג אלא "... וספרתם לכם... שבע שבתות..." 7x7 ימים עלינו לספור כדי להגיע לחג הקציר בו אנו מצווים על הביכורים "ראשית ביכורי אדמתך תביא בית אלקיך". כמו שאישה סופרת שבעה ימים נקיים ורק אז טובלת ומותרת לבעלה, גם אנחנו סופרים שבע שבתות כדי להתנקות ממי"ט שערי טומאה בהם היינו שרויים במצרים ואזי נהיה מותרים ומוכנים להיכנס מתחת לחופה ולקבל את התורה שהיא הכתובה בין הקב"ה וכנסת ישראל.

אנו פוגשים את המספר שבע גם בנושא **שמיטה** שנאמר: "...דבר אל בני ישראל... ושבתה הארץ שבת לה'... שש שנים תזרע... ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ... ויקרא כ"ה ובהמשך גם בנושא **היובל** שנאמר: "וספרת לך שבע שבתות שנים... תשע וארבעים שנה... יובל היא תהיה לכם... ואיש אל משפחתו תשובו" שם

שתי המצוות הללו הן הסמל של הכרתנו בבורא עולם, שהוא אמת ותורתו אמת, הוא הנותן והוא המשפיע, הכל ממנו והכל בחסדו ית'.

"וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית... וציוויתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלוש השנים" שם כ"ה כ' - כ"א

ידועה השאלה " מה ענין שמיטה להר סיני?" אומר רש"י במקום: מה שמיטה נאמרו כלליה ופרטיה ודקדוקיה מסיני אף כולן נאמרו כלליהן ודקדוקיהן מסיני

אם כן מדוע המתינה תורה עד מצוות השמיטה כדי ללמד אותנו כלל זה?

מסביר החתם סופר: "כי השמיטה מהווה ראיה ברורה שהתורה ניתנה לנו מידי שמים ולא שבדה אותה חלילה מרע"ה מליבו. שמי אנוש ויעיז להבטיח זה... רק ה' ית', הכל יכול, אפשר לו להבטיח כזו, הרי איפוא יש בשמיטה משום ראיה שה' ית' נתן את התורה על הר סיני. "

אם כך אם נספור שבע שנים, שנת שמיטה היא - שנת שבתון לארץ ואם נמשיך ונספור שבע שמיטות, שנת היובל היא - שנת שחרור לכל העבדים.

גם עבד עברי משתחרר במנין שבע שנאמר " כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי... שמות כ"א ב'

אנו רואים איפוא את חשיבותו של המספר **שבע** המסמל את הדברים הקשורים לעולם הזה, וההשפעה האלקית עליו כפי שנאמר: "אוהב ה' כל השביעיות. ברא שבע ארצות ונתן תורתו על שביעית, ובחר ערבות רקיע שביעי ובחר יום שביעי שבת" רז"איל המלאך.

שמונה או שמונים - מספר זה מסמל את הברית בין האדם להקב"ה. "וביום השמיני ימול בשר ערלתו..." ויקרא י"ב ג',

מספר זה סודו בעליונים, הוא בא אחרי מספר שבע אשר מסמל כאמור את הנעשה בארץ "וביום השמיני לטהרתו..." שם י"ד כ"ג ומיום השמיני והלאה ירצה..." שם כ"ב כ"ז " וביום השמיני שבתון..." שם כ"ג ל"ט. אחרי שהתקדשנו שבע ימים, אנחנו יכולים להתעלות ולהיות רצויים לפניו ית'. גם בחגים, לאחר שבעה ימי חג, כאילו קשה הפרידה בין עם ישראל והקב"ה ועל כן "ביום השמיני מקרא קדש..." שם כ"ג ל"ו נמשיך לחגוג עוד יום - עצרת הוא שיחול עליו דין של יום טוב.

"ימי האדם שבעים שנה ובגבורת שמונים שנה..." תהילים צ"י אחרי השנים המוקצבות לאדם בעולם הזה, ישנה תוספת לאלה שהמלך חפץ ביקרם והתורה מדגישה לנו זאת באומרה: " ואברם בן שמונים שנה..." בראשית ט"ז ט"ז "ומשה בן שמונים שנה..." שמות ז' ז' "...בן שמונים שנה אנכי היום..." שמואל ב' י"ט ל"ו

גם כאשר בני ישראל עושים רצונו ית' "ותשקט הארץ שמנים שנה..." שופטים ג' ל'
אנחנו רואים איפה את הקשר בין העולמות התחתונים המסומלים במספר 7 או שבעים לבין
המשכם בעליונים המסומלים במספר שמונה או שמונים.

תשע - ירחי לידה, גמר ההיריון ותחילת חיים חדשים, ברוך הוא וברוך שמו.